

INFORMAȚIA JURIDICĂ DE TIP JURISPRUDENȚIAL

Referat destinat „Sesiunii de Comunicări Științifice” din data de 25. 04.2012 - 25.04.2012.

Referat realizat de către:

Frij Cristina (grupa 214)

Hirsck Cristina- Maria (grupa 214)

Iancu Mădălina- Gabriela (grupa 214)

Zamfirescu Ștefan (grupa 218)

Profesor coordonator: Costescu Ioan

Rezumat:

Dinamismul societății contemporane constituie caracteristica definitivă a timpurilor pe care le trăim.

Informatica juridică are particularități care o disting de celelalte tehnici făcând din ea un instrument original de schimbare. Materia sa primă este informația juridică; ea reprezintă celula fundamentală a întregului sistem juridic; de aceea, prin prelucrarea informației juridice, ea are o puternică influență asupra modelelor de gândire, asupra structurilor, mentalităților, oamenilor și lucrurilor.

Alături de lege și doctrină, jurisprudența constituie o componentă a informației juridice.

Hotărârile judecătorești pronunțate de instanțele de judecată reprezintă documente de interes public prin excelență, considerându-se că acțiunea de punere la dispoziția publicului a tuturor documentelor produse de sistemul judiciar în exercitarea procesului de înfăptuire a justiției este legitimă.

Primele încercări de a acredita ideea noțiunii de libertate a informației au apărut la 1894 Conferința de la Geneva din martie 1948 a elaborat trei proiecte de convenții: prima se referă la accesul la informații și transmiterea acestora de la o țară la alta, a doua, la instituția dreptului de rectificare la nivel internațional, iar a treia, la principiile generale ale libertății informației. Dezvoltarea accesului liber și gratuit la informațiile juridice în lume prin intermediul Internetului s-a întemeiat pe faptul că internetul oferea mijloace simple și gratuite tuturor utilizatorilor.

Legal Institute Information se referă la un furnizor de informații juridice care este *independent de guvern*, oferă *acces liber pe bază non-profit, la mai multe surse de informații juridice esențiale*, inclusiv legislație și jurisprudență.

În timpul celei de-a 4-a conferințe *Law on internet de la Montreal*, participanții au adoptat o declarație istorică, sintetizând **filosofia comună internațională a accesului liber la informațiile juridice**.

La nivel european s-a încercat crearea unor linii directoare pentru acest domeniu apărut relativ recent de către Consiliul Europei¹².

Sistemul Informatic Juridic Românesc (SIJUR) a fost gândit de la început ca un sistem global la scară națională, menit să adune întreaga informație juridică. SIJUR este constituit din trei subsisteme principale : legislația (SILEG); practica juridică și administrativă, inclusiv cea judiciară (SIPRA); teoria, doctrina juridică, materialele publicate în cărți și reviste (SITEO) .

Și în România există încercări de sistematizare a informației juridice de tip jurisprudențial începând cu prelucrări clasice³⁴⁵ și ajungându-se la prelucrări moderne. Acest proces este într-o continuă modificare în încercarea de a se ajunge la același nivel cu cel european și de a se uniformiza structura bazelor de date de tip jurisprudențial.

Summary:

The dynamics of our contemporary society is a characteristic defining the times we live. Legal informatics has features that distinguish it from other techniques transforming it into an original instrument of change. Its raw material is legal information the fundamental unit of the entire legal system, therefore, the legal information processing, it has a strong influence on patterns of thinking, structures, attitudes, people and things.

Along with law and doctrine, jurisprudence is a component of legal information.

Judgments of courts are public documents by excellence therefore the act of making public all documents produced by the judiciary system in the process of justice is considered to be legitimate.

The first attempts to accredit the concept of freedom of information occurred in 1894 conference in Geneva in March 1948 , the conference has produced three draft agreements: the first refers to the access to information and transmission of it from one country to another, second, to the right to rectify at an international, and the third, the general principles of the freedom of information. The development and the free access to legal information through the Internet worldwide was based on the fact that the Internet offers free and simple means to all users.

Legal Information Institute refers to a provider of legal information that is independent of the government and it provides a non-profit basic access to the multiple sources of essential legal information including legislation and case law.

¹ Recomandarea (83) 3 privind protecția utilizatorilor de servicii informatice juridice.

² Recomandarea (95) 11

³ Colecția de culegeri de practică judiciară penală - Vasile Papadopol din anii 1990 -1993

⁴ Culegerea de practică judiciară comercială 1990-1998

⁵ Culegere de practică judiciară a Tribunalului București 1993-1997

During the 4th Conference on Internet Law in Montreal, participants adopted an historic declaration, summarizing the international common philosophy of an open access to legal information.

The Council of Europe attempted relatively recently to create guidelines in this domain. Romanian Legal Information System (SIJUR) was designed from the beginning as a global system nationwide in order to gather all legal information. SIJUR consists of three main subsystems: law (SILEG) legal and administrative practice, including the judiciary (SIPRI), the theory, the laws and the doctrine materials published in books and magazines (SITEO).

In Romania there had attempts to systematize legal information and process it from classical to modern forms. This process is continuously modified in an attempt to reach the same level as the European database.

Cuvinte cheie: Informație juridică; jurisprudență; prelucrare informație; site-uri cu informație de tip jurisprudențial.

I. Informația juridică. Concept.

Dinamismul societății contemporane, tendința evidentă a acesteia de a se transforma cu pași uriași într-o societate a informației, având ca motor și principal fundament datele prelucrate și agregate preponderent cu mijloace informatice, date suport pentru informațiile sociale și juridice, pentru întreaga activitate umană, constituie caracteristica definitorie a timpurilor pe care le trăim.

Informația juridică și universul ei sunt componente ale universului general al informației; după unii autori informația juridică reprezintă o categorie, o speță de informație, alături de informația economică, cea socială etc. Toate datele care au o oarecare legătură cu domeniul juridic sunt surse pentru informație juridică. De aici rezultă că informație juridică se găsește în cuprinsul unui act normativ, în aplicarea unei norme juridice la un caz concret, în cuprinsul unei cărți sau al unui articol dintr-o revistă cu conținut juridic, rezultă din activitatea unităților din sistemul justiției, cea a notariatelor, a avocaților și a specialiștilor juriști din diversele entități statale sau private, din activitatea unităților administrației publice centrale și locale etc.

Alături de lege și doctrină, jurisprudența constituie o componentă a informației juridice. Printre definițiile existente, o regăsim pe aceea conform căreia **jurisprudența** reprezintă "*totalitatea hotărârilor judecătorești pronunțate de instanțe*". Numită „practică judiciară”, mai ales înainte de 1990, noțiunea „jurisprudență” și-a ocupat în mod legitim locul pe care trebuie să-l aibă în portofoliul de noțiuni din domeniu. Deși în prezent nu este considerată izvor de drept, jurisprudența își are rolul său distinct, deosebit de important, în activitatea de informare și documentare juridică.

Hotărârile judecătorești pronunțate de instanțele de judecată reprezintă documente de interes public prin excelență, considerându-se că acțiunea de punere la dispoziția publicului a tuturor documentelor produse de sistemul judiciar în exercitarea procesului de înfăptuire a justiției este legitimă.

II. Libertatea informației juridice

Ideea de libertate a informației a apărut încă de la Congresul internațional al presei de la Anvers (1894), iar **Adunarea Generală a Națiunilor Unite** a cerut abia în 1946 Consiliului Economic și Social convocarea unei conferințe asupra drepturilor, obligațiilor și practicilor care vor crea conceptul. Conferința de la Geneva din martie 1948 a elaborat trei proiecte de convenții: prima se referă la accesul la informații și transmiterea acestora de la o țară la alta, a doua, la instituția dreptului de rectificare la nivel internațional, iar a treia, la principiile generale ale libertății informației. În același an s-a proclamat Declarația Universală a Drepturilor Omului în cuprinsul căreia (art. 19) este prevăzut dreptul la libertatea opiniilor și exprimării. În timp s-a afirmat o adevărată mișcare mondială pentru acces liber și gratuit la informația juridică, având în vedere că începând cu mijlocul anilor '90, internetul a furnizat platforma tehnică necesară pentru a permite accesul liber la informațiile juridice în formă electronică, iar ușurința utilizării browser-elor începând cu aproximativ anul 1994 a oferit mijloace simple și gratuite prin intermediul cărora informațiile juridice puteau fi furnizate și accesate, constituind o alternativă la motoarele de căutare complexe, proprietare și scumpe utilizate de serviciile comerciale online. În acest context a apărut **Conceptul de Institut de Informare Juridică (Legal Institute Information) – LII**. În foarte scurt timp, de la apariția primului Legal Institute Information (LII) în 1992, **această sintagmă a devenit sinonimă cu liberul acces la informațiile juridice**. În general, termenul de LII se referă la un furnizor de informații juridice care este *independent de guvern*, oferă *acces liber pe bază non-profit, la mai multe surse de informații juridice esențiale*, inclusiv legislație și jurisprudență. În mod ideal, un LII oferă o acoperire cuprinzătoare a cel puțin celor mai importante surse de informații juridice esențiale pentru jurisdicția la care se referă (**legislație, jurisprudență, alte surse secundare de drept**) și ar trebui să permită căutări simultane în toate bazele de date. **Motivația primară și rațiunea de a fi LII este de a promova accesul gratuit și complet la drept pe motiv de interes public general.**

În octombrie 2002, în timpul celei de-a 4-a conferințe *Law on internet* de la Montreal, participanții au adoptat o declarație istorică, sintetizând **filosofia comună internațională a accesului liber la informațiile juridice, creionând rețeaua mondială pentru accesul liber la informațiile juridice (FALM)**.

Elementele esențiale ale *Declarației cu privire la accesul liber la lege* (Declaration on free acces to law) sunt următoarele:

- Informațiile de natură juridică și sursele de drept, legile și jurisprudența instanțelor, din toate țările și instituțiile internaționale fac parte din *patrimoniul comun al umanității*.

- Informațiile de natură juridică de interes public, legile și jurisprudența, constituie *proprietate comună digitală, accesibile publicului în mod absolut gratuit*.

- Organismele guvernamentale, care creează sau au control asupra informațiilor juridice de interes public, **trebuie să ofere acces liber la acestea, astfel încât ele să poată fi publicate sau republicate**.

Prin informație juridică de interes public se înțelege informația juridică produsă de către organisme publice care au datoria de a elabora și adopta acte normative ori hotărâri judecătorești, la toate nivelele, inclusiv jurisprudența instanțelor de toate gradele și actele Parlamentelor naționale sau ale altor autorități publice centrale sau locale.

Se constată că la nivel european preocupările privitoare la acest aspect s-au materializat în două recomandări ale Consiliului Europei referitoare la difuzarea jurisprudenței.

Recomandarea nr. R (83) 3 din 1983 a Consiliului Europei privind protecția utilizatorilor de servicii informatice juridice care expune o serie de **principii generale** precum: noțiunea "servicii de informații juridice" include: Legislație; Jurisprudență; Doctrină; statele ar trebui să faciliteze accesul la servicii de informații juridice, la textele juridice de bază. Serviciile ar trebui, să utilizeze texte existente, lizibile; serviciile de informații juridice ar trebui să fie adaptate la nevoile utilizatorilor; selecția de documente trebuie să fie suficient de reprezentativă, să se bazeze pe standarde clar definite; statele ar trebui să depună eforturi, în măsura în care este necesar, pentru a asigura sau pentru a încuraja crearea de baze de date pentru a acoperi categorii de informații, domeniile de drept și jurisdicții care nu pot fi altfel furnizate; cooperarea între servicii.

Serviciile de informare juridică ar trebui să depună eforturi pentru a se conforma cu standardele tehnice comune reținute în cadrul organizațiilor naționale și organizațiilor internaționale pentru a facilita cooperarea, schimbul de informații și a bazelor de date de interogare prin intermediul rețelelor.

Recomandarea nr. R (95) 11 a Consiliul Europei, adoptată la 11 septembrie 1995, prevede câteva principii referitoare la **sistemul automatizat** ce trebuie utilizat în aducerea la cunoștință publică a hotărârilor judecătorești pronunțate de diferite instanțe.

Recomandarea are în vedere faptul că:

Utilizatorii serviciilor informatice juridice necesită protecție; cunoașterea deplină a jurisprudenței tuturor regiunilor este o condiție esențială pentru aplicarea uniformă a dreptului; caracterul obiectiv și reprezentativ al unor noi sisteme automate de difuzare a jurisprudenței este o condiție indispensabilă unei justiții echitabile; mijloacele automate sunt din ce în ce mai utilizate în căutarea

juridică; publicul în general și profesiile juridice în special trebuie să aibă acces la noi mijloace de informare.

Obiectivele sistemelor automate :

Facilitarea muncii juriștilor prin furnizarea de informații complete, actualizate și prompte; furnizarea de informații persoanelor interesate direct sau indirect de o problemăjurisprudențială; publicarea cât mai rapidă a deciziilor noi; publicarea unui număr mare de decizii cu privire atât la domeniul normativ, cât și la cel de fapt; îmbunătățirea înțelegerii jurisprudenței ; permiterea legislatorului să facă analize asupra aplicării legilor ; facilitarea studiul istoric asupra evoluției jurisprudenței;în anumite cazuri, furnizarea de informații statistice.

III. Considerații privind situația din România

În țara noastră, principiul libertății informației este enunțat la cel mai înalt nivel legislativ. Astfel, actul normativ fundamental al statului de drept, **Constituția**, enunță:

„Dreptul la informație

Art. 31. – (1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice **informație de interes public** nu poate fi îngrădit.

(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.”

- **Legea nr. 544/2001** privind liberul acces la informațiile de interes public, care definește **informația de interes public** ca fiind orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități sau instituții publice și care își desfășoară activitatea pe teritoriul României, conform Constituției, indiferent de suportul, forma sau modul de exprimare; orice persoană are dreptul să solicite și să obțină de la autoritățile și instituțiile publice, în condițiile legii, informații de interes public și, corelativ, autoritățile și instituțiile publice sunt obligate să asigure persoanelor, la cererea acestora, informațiile de interes public solicitate în scris sau verbal

- **Legea nr. 52/2003** privind transparența decizională în administrația publică, care stabilește regulile procedurale minimale aplicabile pentru asigurarea transparenței decizionale în cadrul autorităților administrației publice centrale și locale, alese sau numite, precum și al altor instituții publice care utilizează resurse financiare publice; obligația de transparență este definită ca fiind obligația autorităților administrației publice de a informa și de a supune dezbaterii publice proiectele de acte normative, precum și de a permite accesul la luarea deciziilor administrative și la minutele ședințelor publice.

Mai multe acte normative stabilesc, pentru situații bine delimitate, anumite limite, **restricții în aplicarea principiului libertății informației**, precum:

- **Legea nr. 677/2001** pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestora;
- **Legea nr. 182/2002** privind protecția informațiilor clasificate;
- **Legea nr. 506/2004** privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice.

IV. Sistemul Informatic Juridic Românesc (SIJUR)

A fost gândit de la început ca un sistem global la scară națională, menit să adune cu deplină compatibilitate și după aceeași metodologie, întreaga informație juridică, indiferent de sectorul din care provine, de modalitățile sale formale concrete și de beneficiarii ei, de la structurile și agenții profesionali, la marea masă a populației, ca simpli cetățeni.

Conceput modular, corelat și comparabil (reciproc) cu celelalte sisteme la nivel național, SIJUR apare ca un sistem central într-o rețea națională având o structură precisă pe orizontală și pe verticală, cu particularități specifice: în general conține text integral, eventual îmbunătățit, în grafia originală („litera legii”), prelucrat prin indexare automată, care să asigure analize logice prin tratamentul implicațiilor între norme; preia datele la locul producerii lor, transportându-le spre solicitant, în formă brută sau prelucrat-agregată, eliminând operațiile care se repetă sau sunt paralele.

SIJUR este constituit din trei subsisteme principale, corespunzătoare tipului preponderent de informație cuprinsă:

a) legislația (SILEG) incluzând actele normative ce se aplică, dar și proiectele de acte normative și legislația istorică (abrogată), precum și – prin analogie – actele internaționale și ale dreptului comunitar, sau cele din dreptul comparat;

b) practica juridică și administrativă, inclusiv cea judiciară (SIPRA), cu compartimente distincte pentru informația din activitatea instanțelor și parchetelor, avocaturii și juriconsulților, notarilor sau chiar ale unor administrații publice centrale sau locale cu activități juridice evidente – prin fișiere speciale printre care cele privind jurisprudența;

c) teoria, doctrina juridică, materialele publicate în cărți și reviste (SITEO) care se tratează ca un sistem bibliografic tipic, cu modalitățile convenite pentru trecerea pe calculator.

SIJUR a fost gândit să poată servi nu numai în planul informării și documentării, ci și ca un consultant de specialitate, ca un partener de dialog și asistent la soluționarea problemelor juridice și judiciare manifestându-se adesea ca un sistem expert întemeiat pe programe de inteligență artificială.

V.1. Scurt istoric. Prelucrări clasice

SIJUR a pornit de la premisa că, în ceea ce privește jurisprudența, bogatele surse pe suport clasic (hârtie) trebuie valorificate, iar până la instituirea unui sistem de realizare informatică a textelor jurisprudențiale în baze de date specifice potrivit unor standarde moderne, trebuie valorificate toate culegerile de „practică judiciară” realizate de-a lungul timpului, după analizele și perfecționările necesare impuse de regulile sistemului.

Înainte de 1990, prelucrările clasice prezente în tipărituri de tipul Repertoriilor de practică judiciară ale unor autori consacrați la vremea respectivă (I. Mișuță, Al. Lesviodax) au constituit surse de analiză a datelor expuse, în vederea structurării bazelor de date corespunzătoare, iar după 1990, uneori aceeași autori sau alții au realizat, după aceleași principii culegeri pe materii și emitenți de jurisprudență. O speță este descrisă în rezumat, având scoși în evidență termeni pentru căutare (vedete), adesea cuvinte sau sintagme utilizate frecvent în domeniu, dar și fraze scurte; o precizare a sursei speței este prezentă sub forma: codul instanței, indicativul componentei organizatorice și numărul deciziei/hotărârii, anul emiterii actului respectiv, eventual note ale autorului. Din analiza efectuată de către noi a rezultat că, precum se regăsește și în majoritatea culegerilor de profil, termenii de căutare nu sunt redactați uniform, de la generic spre cel mai specific, cu forme concise (atomici) capabile să fie, în cazul introducerii într-o bază de date, combinate în interogări acoperitoare pentru descrierea unei cereri pentru regăsire informatică., Pentru fiecare speță, bateria de termeni „vedetă” a fost retranscrisă potrivit principiilor SIJUR la introducerea în baza de date-școală a facultății rezultând astfel un index complex cu termenii pentru interogare. Au fost analizate lucrări precum „Tribunalul Municipiului București. Culegere de practică judiciară civilă pe anul 1990. Note de Dr. Ioan Mișuță”, „Tribunalul Municipiului București, Culegerea de practică judiciară civilă pe anul 1992, note de Dr. Ioan Mișuță.”, „Tribunalul Municipiului București, Culegerea de practică judiciară penală pe anul 1990, note de Vasile Papadopol”, dar și edițiile pentru anii 1992 și 1993. Acestea păstrează aceeași structură a descrierii spețelor publicate, la care se adaugă „regestul” ca sinteză a rezumatului și precizare a unor principii ce pot fi desprinse din acesta. Structura aceasta a devenit clasică și pentru publicațiile de profil ale Înaltei Curți de Casație și Justiție (Buletinul jurisprudenței. Culegere de decizii pe anul ...), ca și pentru revistele ce publică jurisprudență. Practic, după anul 2005 buletinele curților de apel au început să fie publicate prin intermediul diferitelor edituri de specialitate, fiind distribuite pe piața liberă, contra cost. Realizarea leaflet-urilor în practică s-a dovedit o măsură ineficientă pentru scopul pentru care a fost instituită, informarea judecătorilor asupra practicii celorlalte instanțe. *Pe de o parte*, aceste materiale cuprindeau doar o infimă parte din jurisprudența unei instanțe, iar *pe de altă parte*, gestiunea lor de către judecători era deosebit de dificilă, hotărârile nefiind indexate ori cuprinse într-o bază de date cu facilități de căutare, ci fiind simple materiale realizate într-un editor de texte. În plus, aceste materiale se întocmeau abia la sfârșitul unui trimestru, fără să răspundă

astfel nevoilor imediate de documentare ale judecătorilor pentru fundamentarea comparativă a deciziilor ce trebuiau să le ia.

Ulterior, materialele întocmite de curțile de apel au început să fie preluate pe baze comerciale de către editurile juridice, fiind scoase pe piață contra cost și contribuind la dezvoltarea pieței comerciale de publicistică jurisprudențială.

V.2. Prelucrări moderne.

Odată cu dezvoltarea tehnologiei informației au apărut baze de date legislative și jurisprudențiale moderne.

La nivelul României sunt întâlnite sisteme de baze de date în rețea și pe internet. În cadrul primei categorii se încadrează bazele de date de la nivelul instanțelor judecătorești, sistem ce permite afișarea și căutarea sentințelor în funcție de crierii menționate deja în cuprinsul demersului științific.

În cea de-a doua categorie sunt cuprinse atât portalurile instanțelor din România, cât și portalurile altor instituții cu caracter judiciar. Acestea nu satisfac întru-totul cerințele utilizatorilor, în special pe cele ale utilizatorilor nespecializați și se dorește o îmbunătățire pe viitor a bazelor de date românești. O sugestie utilă ce a reieșit în urma studierii portalurilor naționale, cât și a celor europene constă în introducerea la nivelul textului sentințelor judecătorești, afișate în cursul unei căutări, a informației legislative, cu eventuală trimitere la un alt site pentru prezentarea textului integral al articolului sau al temeiului legal aplicabil la acea dată.

Informațiile juridice pot fi obținute și pe Internet. Informarea se poate face pe site-uri specializate, acestea fiind practic publicații de profil exclusiv online. De asemenea, pot fi obținute și servicii de consultanță juridică la cerere, atât pentru persoane fizice cât chiar și pentru avocați.

IV. Jurisprudența – tip de informație juridică.

Toate entitățile informaționale de natură juridică folosite în Uniunea Europeană sunt codificate potrivit unei singure concepții care se adaptează din mers noilor exigențe. Unul din elementele cheie ale concepției unitare este numărul de referință (intern) al entității, cunoscut ca fiind numărul CELEX. În continuare se dau regulile de compunere a acestui număr CELEX⁶, pentru a se vedea că și regulile SIJUR sunt apropiate acestui sistem de codificare, dar mai ales pentru a se insista asupra faptului că sistemul românesc în formare trebuie condus, iar manifestarea fenomenului de conducere trebuie să se constate de oricine în ceea ce se obține în consultarea portalului, mai ales în ce privește jurisprudența.

La nivel național, pe site-ul Jurindex există o singură modalitate de interogare, și anume folosirea de termeni și expresii de căutare. Se consideră că această manieră de căutare conduce la

⁶ material preluat de pe situl Institutului European Român (www.ier.ro)

rezultate haotice și inexacte din cauza lipsei unei modalități de interogare folosind o căutare avansată . Această căutare ar trebui să conțină, așa cum portalul Uniunii Europene conține, un index alfabetic pentru o eventuală interogare manuală, termeni cheie de căutare.

Ca urmare a informațiilor de mai sus, va fi prezentată o speță soluționată de Curtea de Apel București. Pe scurt conținutul speței este următorul.(Sentința penală 265/R , Dosarul (...) (139/2009)).

Apărătoarea recurentului inculpat, arată că inculpatul a formulat recurs împotriva sentinței pronunțată de Judecătoria sectorului 1 și a deciziei penale a **T r i b u n a l u l B u c u r e ș t i**, apreciind că pedeapsa ce i s-a aplicat este prea mare.

Solicită a se avea în vedere că inculpatul a recunoscut și regretat comiterea faptei și a colaborat cu organele de cercetare atât în faza de urmărire penală, cât și în aceea de cercetare judecătorească.

Concluzionând solicită admiterea recursului, casarea hotărârilor și pe fond a se dispune reducerea cuantumului pedepselor aplicate recurentului.

Reprezentantul M i n i s t e r u l u i P u b l i c, având cuvântul, solicită respingerea recursului, ca nefondat.

Appreciază că pedepsele aplicate inculpatului pentru comiterea infracțiunilor de furt și tentativă de furt calificat sunt corect individualizate, în raport de modalitatea concretă de săvârșire a faptelor.

Menționează că inculpatul a dat dovadă de o atitudine nesinceră și nu a recunoscut comiterea faptei și mai mult a dat dovada de perseverență infracțională, fiind anterior condamnat pentru furt calificat

Recurentul inculpat, având ultimul cuvânt, consideră pedeapsa ce i s-a aplicat ca fiind prea mare, în raport de împrejurarea că nu el este cel care a comis fapta.

Arată că părțile vătămate nu s-au prezentat niciodată în instanță, se consideră nevinovat și arată că nu au fost luate în considerare declarațiile date și probele existente în favoarea sa.

Consideră că pedeapsa aplicată este prea mare și în raport de vârsta pe care o are.

În vederea îmbunătățirii elementelor pentru căutare, prezenta speță necesită o listă de termeni și expresii de căutare, un index alfabetic pentru o eventuală interogare manuală, termeni cheie de căutare, eventual autorul și categorii sau materii. Ca de exemplu în Cauza Giuran v. România, cauză soluționată de CEDO (http://www.hotararicedo.ro/index.php/article_access/view_article/856), pentru această cauză este prevăzută o listă de cuvinte cheie (recurs în anulare, hotărâre definitivă, proces echitabil, autoritate de lucru judecat, constituire de parte civilă etc), termeni ce pot fi utilizați în vederea unei mai ușoare căutări.

Se consideră că, în speța prezentată mai sus, lista ar putea conține următoarele cuvinte cheie, expresii și termeni pentru îmbunătățirea elementelor de căutare, cum ar fi de exemplu: furt, tentativă la furt, furt calificat, recurs, recurs nefondat, admitere recurs, perseverență infracțională etc.

Analiza site-urilor

1. Jurindex (www.jurisprudenta.org)

Indexul de jurisprudență ce a fost dezvoltat încă de la început ca o aplicație care să faciliteze accesul gratuit și liber al profesioniștilor și publicului larg la jurisprudența instanțelor judecătorești. Acesta se afla sub egida **Consiliului Superior al Magistraturii** și are ca principală misiune publicarea integrală pe internet a hotărârilor judecătorești pronunțate de instanțele judecătorești din România, deschiderea accesului publicului larg la hotărârile judecătorești, în mod gratuit și integral. La momentul lansării sitului, autorii au precizat: Hotărârile judecătorești pronunțate de instanțele de judecată reprezintă *documente de interes public*; punerea la dispoziția publicului a tuturor documentelor produse de sistemul judiciar în exercitarea procesului de înfăptuire a justiției reprezintă *un instrument fundamental pentru dezvoltarea dreptului la informare*, care este un principiu de baza al democrației; *cetățenii au dreptul să cunoască hotărârile pronunțate de o instanță*; *accesul la hotărârile judecătorești trebuie să fie integral*; *jurisprudența înseamnă totalitatea hotărârilor judecătorești pronunțate de o instanță*; eficiența poate fi atinsă prin *automatizarea procesului de publicare a hotărârilor judecătorești* ;

2. Legalis. (www.legalis.ro)

Legislația completă, actualizată, a României. Jurisprudența instanțelor române și a celor europene.

Jurisprudența Legalis reprezintă cea mai complexă și mai diversă colecție de soluții ale instanțelor judecătorești din softurile juridice prezente în România.

3. Lexexpert (www.lexexpert.ro/lexexpert.htm)

Conceput special pentru a veni în sprijinul cadrelor de conducere și specialiștilor din domeniile juridic, economic, tehnic sau financiar, programul are o interfață prietenoasă, ușor de manevrat și înțeles de către beneficiar. Permanent este pus la dispoziția utilizatorului un sistem de HELP care îi ofera informații suplimentare în orice etapă a consultării produsului. Acest Help, ca și întregul sistem de meniuri, ferestre și mesaje, este realizat integral în limba română.

Prin conexiunile asigurate între modulul de legislație și cel de jurisprudență se deschid utilizatorului posibilități de documentare deosebite. Jurisprudența aferentă unui anumit act normativ poate fi urmărită la nivel de articol, lucru deosebit de util în cazul codurilor (civil, penal, de procedură civilă, de procedură penală) sau al actelor de mare interes pentru că permite studierea comparativă a soluțiilor jurisprudențiale adoptate de diferite instanțe, precum și evoluția în timp a

practicii judiciare. De asemenea, se pot accesa direct actele normative la care se face referire în cuprinsul oricărei spețe din modulul de jurisprudență prin intermediul legăturilor de tip hiperlink.

4. **Indaco** (www.indaco.ro)

În cadrul acestui sit de jurisprudență se oferă următoarele servicii:

Indaco Lege4.6 este un produs desktop - considerat un vârf în categoria de profil din România și cel mai complex produs din seria Indaco Lege.

Conținut: Legislație și Jurisprudență românească, Legislație și Jurisprudență europeană, anunțuri privind achizițiile publice, utilitare juridice.

Având informația structurată pe mai multe module, aplicația oferă informații legislative complete, datorită modului în care actele normative în forma la zi sunt relaționate cu jurisprudența, sinteze de drept, modele de contracte etc.

Bibliografie

www.unesco.org

Muraru, E.S. Tănăsescu, Drept constituțional și instituții politice, ediția 12, vol. I, Ed. All Beck, București, 2005, p. 183

Constituția României

Costescu, N. Damian-Iordache, A. Murgan, N.T. Popescu, I. Stăncioiu, M. Voicana (coord. M. Voicana), Raport asupra necesității, posibilităților și conceptului unui sistem românesc de informatică juridică, București, Consiliul Legislativ (uz intern), decembrie 1972

Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public

Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică

Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestora;

Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate;

Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice.

Accesul liber la informația juridică în România. Prezent și perspective, Adrian Neacșu

(WWW.JURISPRUDENTA.ORG)

Recomandarea nr. R (83) 3 a Consiliului European privind protecția utilizatorilor de servicii informatice juridice.

Recomandarea nr. R (95) 11 a Consiliului European, adoptată la 11 septembrie 1995 Declarația Universală a Drepturilor Omului (art. 19)

Suport de curs- I. Costescu